

அனதே தும் சமயத்தடை முன்னிறுத்தித் தோன்றியதாகும். ஒரு ஆண் இறந்தபோது, அவன் பிரிவதை தாங்கமுடியாமல் ஒரு ஆண் உயிர்துயரந்தால் அதனை வடக்கிருத்தல் என்றும். அதே சமயம் கணவனை இழந்த மனைவி உயிர்துறப்பதை உடன்கட்டை ஏறுதல் என்றும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. தன் கணவன் இறந்துவிட்டான் என அறிந்தவுடன் மனைவியாக ஆதிரை உயிர்விட துணிந்ததை மணிமகேசலை காப்பியம் எடுத்துக் கூறுகிறது. அதைப்போலவே, நான் மணிக்கடிகையிலும் இடம்பெறும் பாடல் ஒன்று

“பறநென்று, பண் அமையா யாழின் நிறநென்று
பணை நன்று, பீடும் இலா மாந்தரின் பண் அழிந்து
ஆர்தலின் நன்று, பசித்தல் பசுநை தாரின்
தீர்தலின் தீப்புக்குதல் நன்று” (நான் மணிக்கடிகை, பக்.65)

காதலித்து திருமணம் செய்துகொண்ட கணவன் போர்க்குச் சின்றோ அல்லது கடல்கடந்து பொருள்தேச சின்றோ அங்கயே இறந்துவிடுகிறான். உடன் போக்கு சின்ற தலைவி தலைவன் இறந்த உடனே உடன்கட்டை ஏற்றப்படுகிறாள்.

ஊர்ஜிதம் ஊர்ஜிதம்

ஒரு குடும்பம் சிறக்க காரணமாக இருப்பது கணவன் மனைவி இருவருக்கும் இருக்கும் புரிந்துணர்வு ஆகும். புரிதல் என்பது ஒருவர் குறையை ஒருவர் மறக்கச் செய்து மனமையான வாழ்க்கைக்கு அடித்தளமிடுகிறது.

கணவன் மனைவின் பால் முக்கியத்துவம் பெறுகிறான். அவர்கள் சமீகத்தீ மகைக்கு ஆட்படாமலும், சமீகப் பிரச்சினைகளுக்கு இவர்கள் காரணமில்லாமலும் வாழ்கின்றனர். எனினும் கணவன் தீயவான் இருந்தாலும் மனைவி நல்லொழுக்கம் உடையவளாக வாழவேண்டும் எப்படி எனில்,

“கண்டார் இழவனவகே காதலன்தான் செய்திபினும்
கொண்டானை அல்லால் அறியாக்குலமகள் போல்” (குலசகேராழ்வார், பெருமாள் திருமொழி, தருதுயரம் தடாயலே, பா.02)

என்ற பாடல் உணர்த்தும் பொருள் போல் மனைவி வாழ்வதை உணர்த்தும் பாடல் ஒன்று நான் மணிக்கடிகையில் இடம்பெற்றுள்ளது.

“நாகை இனிது நடடார் நடவண் பொருளின்
தொகை இனிது தொடும் வழங்கின் தகை உடைய
பணை இனிது பணை வழிபடின் பண் இனிது
பாடல் உணர்வார்த்து” (நான் மணிக்கடிகை, பக்.76)

என்று கணவனைப் பாதுகாத்துப் போற்றும் பணைநின் நிலைகூறப்பட்டுள்ளது.

ஊர்ஜிதம் ஊர்ஜிதம் ஊர்ஜிதம்

பழைய வகை கநெறிகள் பணைகளுக்கு கல்வியறிவு தேவையில்லை என்ற விதிமுறை வகுத்திருந்தது. சில நூற்றாண்டுகள் இந்த வகை கவதோந்ததைப் பின்பற்றியே சமுதாயம் செயல்பட்டது. பணைநியுத்தின் மீதான அடக்கமுறையின் வளிப்பாட்களாக அவைகள் பார்க்கப்பட்டன. ஆனால், அடத்த சில நூற்றாண்டுகளிலேயே

பெண்கல்வியின் இன்றியமையாமலை சமுதாயம் உணர்ந்துகொண்டது. அதன்பின் தோன்றிய அனாதை து இலக்கியங்களும் பெண்கல்வியை வலியுறுத்தின. அதனை,

“கூஞ்சியழகும் கொடும் தானகைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல- நஞ்சுத் து
நல்லமயாம் என்னும் நடுவா நிலமையால்
கல்வி அழகே அழகு” (நாலடியார், பா.131)

என்று பெண்கல்வியின் இன்றியமையாமலை வளரிடப்படும் தியது. அந்தப் புரட்சி இருபதாம் நூற்றாண்டு கால படைப்பாளர்களின் உள்ளத்திலும் உருவாக்கம் பெற்றதே

“கல்வியில்லாத பெண்கல்நிலம் போன்றவல் -அங்கே
புள் விளையுமே தவிர நல்ல புத்தல்வர்கள் விளைவதில்லை”

என்ற பாரதிதாசனின் கவிதைகள் மூதல் பெண்களுக்கு கல்வி வணண்டும். ஒரு பெண்கல்வி கற்றால் அந்தக் குடும்பமே கல்வி கற்றதற்குச் சமமாகும் என்று கருவதன் வாயிலாக அறியலாம். இதே பாடப்பொருள்கைக் கொண்டுவள்ள பாடல் ஒன்று நான்மணிக் கடிகையில் இடம்பெறுவதைக் காணலாம். சில பொருட்கள் சிலரிடம் இருப்பது சிறப்பதைத் தருவதாகும். தகுதி உடைய பொருள் தகுதியானவர்களிடம் இருப்பதே சிறப்பு. அந்தவகையில் உழவன் கையில்; இருக்கும் ஏரூம், காளையும் போல் பெண்களிடம் இருக்கவணே பிய மிகப்பெரிய செல்வம் அறிவும் அழகும் ஆகும் என்பதை பதிவு செய்யும்;

“எரூது உடையான் வலோளண் ஏலாதான் பார்ப்பான்;
ஒரு தடையான் வல்வது கோழி; உருவோடும்
அறிவு உடையான் இல்வாழ்க்கைப் பெண் என்ப;
செறிவு உடையான் சனோபதி” (நான்மணிக் கடிகை, பக்..84)

என்ற பாடல் பெண்மைக்கு மதிப்பு தரும் பாடலாக அமைந்துள்ளது

பெண் சமீகம் ஒரு சார்புச் சமீகம் பிறப்பு மூதல் இறப்பு வரமற்றவர்களை சார்ந்தே வாழ்வணண்டும். பிறப்பிலிருந்து திருணம் வரக கணவனைச் சார்ந்தும், திருணமான உடன் கணவனைச் சார்ந்தும், வாழ்வின் இறுதிக் காலத்தில் பிள்ளைகளைச் சார்ந்தும் வாழ்வணண்டும். பிறர் சார்பு இல்லாமல் தனியாக வாழமுடியாத நிலையில் திருணம் முப்பிந்தவுடன் அவள் அதிகமாகக் கணவனைச் சார்ந்து வாழும் சமீகலே அவளை அடிமைப்படுத்துகிறது.

தன் தவே வலவொன்றிற்கும் கணவனை எதிர்பார்த்தே இருக்க வணண்டும் என்பது பழமையான சமீகக் கடமைப்பாகும். சூய சம்பாத்தியம் இல்லாத குடும்பம்;
பொறுப்புகளாக குள் தன்னடைபடும் திக் கொண்ட குடும்பமே தானாக வாழும் அவள் கணவனே எல்லாவற்றிலும் தனக்கு இன்றியமையாதன் என்பதை இலக்கியங்களும் பிரதிபலிக்கின்றன.

“கண்ணின் சிறந்த உறுப்பு இல்லை; கொண்டானின் துன்னிய களேரீர் பிறர் இல்லை; மக்களின் ஒண்மைய வாய் சான்ற பொருள் இல்லை; ஈன்றாளின்

